



עלון מוריד סיפורים מחזקים

העלון שלי בשבת ובחג

ניאמר ה' אל משה קח לך את

יהושע בן-נון איש אשר רוח בו
הקב"ה בחר ביהושע בן נון להיות המנהיג של ישראל, כי היה בו משהו אחר, היתה בו נכונות לעבוד את הקב"ה. פעם נסע רבי אייזל חריף, רבה של סלונים, ליישיבת עץ החיים בוולוז'ין. לרבי אייזל חריף היתה בת מיוחדת במינה, כלילת המעלות, מבריקה וחכמה, ורבי אייזל חריף ביקש למצוא לה חתן. הוא הקשה קושיה עצומה בסוגיה מסוימת ואמר שמי שיתיר תירוצי ראוי, יהיה חתנו!

הבחורים התפלפלו, התייגעו, שברו את הראש, כל אחד רצה את בתו של רבה של סלונים! אבל אף אחד לא הצליח לתרץ. בצער רב חזר רבי אייזל חריף כלעומת שבא, בדרך כשנסע עם העגלון שלו, ראה למרחוק, תלמיד אחד שמנופף להם לעצור. עצר הרב בצד וחיכה לתלמיד שיגיע אליו, כי כנראה יש לו תירוצי.

הגיע אותו תלמיד מתנשם ומתנשף. 'מה בפיך' שאל רבי אייזל חריף והתלמיד השיב 'אמנם לא זכיתי להיות חתן של כבודו, אבל לפחות את התירוצי אני רוצה לדעת, זה חשוב לי מאד' ר' אייזל חריף אורו עיניו, שמח מאד ואמר לאותו תלמיד 'אתה ראוי להיות החתן שלי! כי ראיתי גודל אהבתך לתורה. אותו תלמיד התחתן עם בתו של רבי אייזל חריף והפך לאחד מגדולי הדור ושמו רבי יוסף שלופפר זצ"ל, מחבר 'פורת יוסף' ו-'מרכבות יוסף'.



תלמיד חכם סיים את לימודיו ועמד בתחנת אוטובוס, גשם חזק ירד והוא עצר מונית, כשנכנס למונית ראה שיש עוד נוסע במונית, והנהג מונית אמר לתלמיד החכם: 'אני אוריד אותו ואחרי כן אקח אותך לאן שאתה צריך'

התלמיד חכם חשב בלבו 'מה זה? אתה עושה עסקאות על הגב שלי?' והדרכים היו מפותלות וכבישים פקוקים, ואותו תלמיד חכם לא אהב את זה בלשון המעטה והמשיך לחשוב בלבו 'איזה מן נהג חוצפן, היה אומר שהוא לא פנוי, אבל אמר לי כנס כנס, זה לא לענין, כבר עדיף היה להירטב שם בתחנה גשם ולחכות עד שתעבור מונית ריקה' וכך כל הדרך

הוא 'חיים' את עצמו ורצה להגיד לנהג מה הוא חושב על החוצפה הזו,



אך הוא שתק, כי לא רצה לבייש את הנהג מונית, אבל חיכה לשעת השין וחשב בלבו: 'אחכה שהנוסע ירד ואז 'אצא' על הנהג מונית'.

אחרי שירד הנוסע והרב כבר הכין את 'השיעור' שהוא הולך למסור על הראש של הנהג מונית,

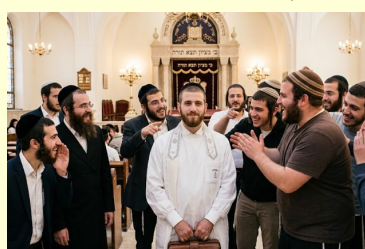
אך הנהג מונית הקדים אותו ושאל את הרב 'האם אתה זוכר אותי?' 'לא' השיב הרב והנהג מונית סיפר שלפני כשנה הגיע לביתו של הרב להתייעץ בכמה עניינים, הוא לא הכיר את הרב וחברים היפנו אותו, וכשבא לרב התרשם מאד מהבית ומההנהגות וזה נכנס לו בלב, ומאותו היום החל לאהוב את לומדי התורה והחל להעריך תלמידי חכמים, ובתור חילוני אהב את מה שראה בבית הרב וזה גרם לו להתקרב ליהדות והיום הוא בתהליך תשובה, והוסיף הנהג מונית 'כשראיתי אותך בתחנה, ישר זיהיתי אותך, ולא רציתי שתירשם בגשם, לכן אמרתי לך "כנס כנס"'

ותוך כדי שמספר הנהג מונית לרב על איך שהוא אוהב אותו ואת התורה, הספיקו בינתיים להגיע לביתו של הרב, והרב שאל 'כמה אני חייב לך?' 'מה פתאום!' השיב הנהג מונית 'לא לקחתי אותך בתור נסיעת עבודה, רק טרמפ לתלמיד חכם שאני רואה לו כבוד', לכן אתה כמובן לא צריך לשלם על הנסיעה הזו, זה כבוד גדול עבורי, מצווה, ומה גם שהתקרבותי ליהדות בזכותך'

ואותו רב קיבל שיעור, כמה שצריך להסתכל על כל אדם ולדון אותו לכף זכות, כי הוא חשב שהנהג מונית נוכל ועושה עסקאות על הגב שלו, אבל לא רק שהוא לא עושה עסקאות, נהפוך הוא, הוא עשה טובה לרב, כדי שלא ירטב בגשם וגם לקח אותו בחינם לביתו. ואנחנו צריכים לשנן - הוי דן את כל האדם לכף זכות.

לפני הרבה שנים ביום פורים, שחל ביום שישי, התקשר אדם בשם שמואל בחמישי בערב למוהל קורלנסקי, שהיה אז מוהל חדש,

ואמר, שרוצים אותו מחר כמוהל בישוב מרוחק מאד. והמוהל שמח כי זו זכות גדולה לערוך ברית מילה ביום פורים, אז למחרת יצא המוהל הצעיר קורלנסקי לדרך, הוא לקח אוטובוס ונסע כשעתיים נסיעה עד שהגיע לבית הכנסת על פי הכתובת שקיבל, כשנכנס המוהל לבית הכנסת אמר: 'מזל טוב מזל טוב!' וכולם שאלו בתמיהה 'מזל טוב על מה?' 'על הברית' 'איזו ברית על מה אתה מדבר?' ולא היתה שום ברית ושום כלום! וכולם התפוצצו מצחוק ואמרו מילות גנאי על המוהל הצעיר, והוא המוהל התבזה, החליף צבעים מבושה, ויצא משם אבל וחפוי ראש



ונסע שוב את כל המרחק הזה באוטובוס חזרה לביתו וגם הפסיד את קריאת המגילה ברבים, כי אם יסע לישוב אחר לשמוע מגילה ודאי לא יספיק להגיע, ויצא קרח מכאן ומכאן, לכן קרא את המגילה ביחיד והיה לו צער גדול, גם לא ברית מילה, גם לא קריאת מגילה! והכל בגלל אותו אדם בשם שמואל, שהתקשר, עשה מעשה קונדס, כדי להצחיק את החבר'ה, שעשוע של ילדים.

אבל עברו הרבה שנים ואותו שמואל חלה, איבד ממשקלו, הוא היה נראה כמו מהתמונות הנוראיות מהשואה, הרופאים נתנו לו כמה שבועות לא יותר.

יהודי אחד שנזכר במעשה הנורא עם המוהל, מיד קישר בין המעשה המטופש לאותה מחלה, והלך אל המוהל וביקש ממנו שיברך איזה אדם חולה, התפלל אותו מוהל, אתה בא אליי לבקש ברכה, הרי יש אינספור רבנים וצדיקים?

ואז אותו אדם שאל את המוהל אם הוא זוכר במקרה את מה שהיה בפורים לפני המון שנים שקראו לו לעשות ברית ולבסוף לא היתה ברית...? 'אם אני זוכר את מה שהיה?' אמר המוהל '40 שנה זה יושב לי בראש! כל פעם כשמגיע פורים, נהיה לי כאב ראש, כשאני נזכר, איך הושפלתי, מביטי התפוצצויות הצחוק והלעג באותו בית

כנסת, לא יוצאים לי מהראש' כאב לאותו יהודי על המוהל ועל מה שסוחר איתו כבר שנים ארוכות והוסיף 'אני מבין את כאבך, זה דבר קשה מנשוא, אבל ראה כבודו, אותו אדם שילם על כך, הוא כבר לא נראה בן אדם, נפטרים נראים יותר טוב ממנו... אני מבקש ממך כבוד הרב, תסלח לו תמחל לו! המוהל שתק קמעא, כי היה לו קשה, ולאחר מכן אמר 'בסדר, אני מוחל לו בלב שלם ואני גם אתפלל עליו לרפואתו'

יצא אותו אדם והלך אל אותו חולה בשם שמואל ודיבר איתו על אותו מקרה מלפני המון שנים. 'כן זה היה סתם מעשה קונדס, מאיפה אתה זוכר את זה?' 'מה זה מאיפה אני זוכר? אני לא רק זוכר, אני בטוח שכל החולי שלך זה בגלל אותו מעשה, כתתי רגלי עד שאיתרתי את אותו רב מוהל, והוא הסכים למחול לך בלב שלם!

ושמואל החולה התחיל לבכות 'עשיתי חשבון נפש והלכתי אחורה וחיפשתי, אולי פגעתי במישהו ובעטיה של הפגיעה אני חולה סופני! הרי כולם מכירים אותי בתור אדם שצוחק וחביב על כולם ולא אחד שפוגע בזולת, אהוב על משפחתי, אהוב בעבודה, בבית הכנסת ובכל מקום, נברתי ונברתי והלכתי אחורה ולא מצאתי שפגעתי במישהו, והמקרה הזה שאתה מספר לי עכשיו, נשכח מזכרוני, כי עשיתי את זה סתם ולא ייחסתי לזה חשיבות, סתם צחוקים בין חברים, לא ידעתי ושיערת שפגעתי בו עד כדי כך.

ומאותו היום שהמוהל סלח לו, יום אחרי יום הבריא אותו אדם, חזר למשקל וצורה נאותים של בן אנוש עד אשר הבריא לגמרי וחי שנים ארוכות בטוב ובנעימים. וכל זאת שנלמד, כשאדם פוגע בזולת, זה פוגע בו בחזרה, צחוקים בין חברים של כמה דקות ואדם סוחר על גבו שנים של עיכובים בשידוכים, בילדים, או כמו שראינו, עדי כדי חולי סופני רחמנא ליצלן!

בשנת 2015 למניינם יהודי בשם שמעון עובד לילות, כשהוא מגיע הביתה בבוקר הוא הולך לישון. היה זה יום שישי אחד, שמעון הגיע הביתה ואשתו ביקשה ממנו להוציא את התינוק לאחת הגינות, כי היא רוצה לארגן את הבית לשבת בשקט, בלי שום הפרעה.

בשביל שמעון זה קושי עצום, הוא היה ממש עייף, אבל אשתו ביקשה אז הוא הרגיש צורך לעזור לה. וכדי שתספיק עם הבישולים והניקיונות, חשב שאחרי הבילוי בגינה, ילך לאחותו שגרה לא רחוק ממנו, אחותו תשמח לראות ולטפל בתינוק, והוא בזמן הזה ינוח אצלה וזה יאפשר לאשתו להיות חופשיה יותר עם הכנת השבת.

אחרי הבילוי בגינה, הגיע שמעון לאחותו ונכנס לישון, אשתו ידעה שהוא הולך עם תינוק לאחותו אחרי הגינה, זה יאפשר לה עוד כמה שעות להכין את השבת בשקט מוחלט! כשהגיע שמעון לאחותו, הוא נכנס מיד לישון, בקושי אמר שלום לאחותו.

אחרי שעה אחת בלבד של שינה צלצל הטלפון, הוא שכח לשים אותו על השקט וזה העיר אותו, על הצג היה אברם השכן, שמעון עם עיניים חצי עצומות אמר לעצמו 'מה רוצה עכשיו אברם השכן? צהריים, אני גמור' אז הוא ענה כשהוא חצי בתוך השינה 'מה אברם?' 'שמעון, אני חייב שתעשה לי טובה' 'איזו טובה?' 'יצאו לי פצעים בפה ואומרים שחלב עיזים זו התרופה הכי טובה, יש לידינו איזה מושב, אם זה לא קשה לך? קפוצ' תביא לי חלב עיזים, לפני שבת תציל אותי!'

ושמעון חצי רדום שאל את אברם: 'מה אתה לא יכול לנסוע?' 'מה שכחת שמעון שאין לי רישיון?' 'ושמעון התחולל בתוכו מאבק, ללכת? לא ללכת? אבל הוא החליט שכדאי למרות העייפות, לעשות חסד עבור יהודי, זו מצווה שכדאי לעשותה.'

ירד שמעון לרכב, פתח את הדלת וצעקה נפלטת מפיו! התינוק נשכח בכסא! שעה וחצי בחום! התינוק היה אדום כולו, שמעון הזמין 'הצולה' הם טיפלו בתינוק, הצליחו ב"ה להחזיר אותו למצב תקין ב"ה. אשתו של שמעון ידעה שהתינוק אצל אחותו, אחותו היתה בטוחה שהתינוק בבית עם גיסתה, ואנחנו ראינו שאם שמעון לא היה עושה את המצוות חסד עם אברם השכן, היה לבטח מאבד את התינוק השם ישמור!

במאה ה-18 למניינם התקיים בפולין יריד, בו הגיעו גם סוחרים יהודים. אחרי שעשו כמה עסקים, חשקה נפשם לשתות והם נכנסו לפונדק אחד, כשנשאלו מה רצונם לשתות? ענו הסוחרים שהם רוצים שיגישו להם קפה עם חלב. סוחר אחד הדור פנים ואציל, ביקש קפה שחור בלי חלב. כעבור כמה דקות הגישו בפניהם את הקפה עם החלב, הנס קפה של פעם... והם לגמו אותו בכזו הנאה, אמרו שמעולם לא שתו קפה כזה משובח! וליגלו על אותו סוחר יהודי אציל, ששותה קפה בלי חלב 'מה לא הרווחת מספיק היום ביריד, עד כדי כך, שאתה חייב לחסוך בחלב...!?!'



אבל הסוחר האציל השיב להם שהוא חושש שיגישו לו חלב מבהמה לא טריה! כולם התפקעו מצחוק, הרי כל אחד שנכנס לפונדק, רואה כמו

עיניו את הפרות בחצר, וגם כל אחד רואה, כמו שאומרים אצלנו עיני עינך, שחולבים את הפרות וכל מחשבה על חלב בהמה טמאה משוללת היגיון! והסוחרים המשיכו ללגלג על אותו סוחר יהודי אציל והסבירו לו כמה הפסיד שלא טעם קפה גן עדו, אך הוא הסוחר האציל שתק.

אחרי מספר דקות נגש המלצר ושאל: 'איך הקפה? נכון שהוא משובח?' 'הקפה היה מעולה, משהו מיוחד, טעם גן עדו' כך השיבו כולם והמלצר הרגיש טוב עם עצמו וסיפר שהוא השביח את הקפה 'אמש קיבלנו קופסא מיוחדת ובה חלב גמלים, זהו חלב מאד יקר ולא מצוי כמו חלב פרה והטעם שלו מיוחד...' והסוחרים קפאו על מקומם וכמעט והקיא את נשמתם, כי הבינו ראשית שנכשלו בחלב טמא! הם פנו מיד אל הסוחר האציל וביקשו את סליחתו והרעיפו עליו אלף התנצלויות על שלעגו לו ואמרו שבזכות שהקפיד, שמרו עליו מן השמים בל יכשל. ואותו סוחר צעיר, התפרסם לימים ולא היה אחד שלא הכיר אותו, הלוא הוא רבי שמחה בונים מפשיסחא זכותו תגן עלינו אמן.

בתקופת המנדט הבריטי, היה איזה עסקן יהודי אמריקאי שהפליג באניה



לארץ ישראל, ובאניה היתה גם אשה יהודיה בת 90 ואותו עסקן הסתקרן איך אשה בגיל כזה מפליגה לארץ ישראל, וכשיצא לו לדבר עמה, הוא שאל אם היא עולה לארץ ישראל? 'כן' השיבה 'ואיפה תגור?' 'אני אגור אצל האחייני שלי' 'אהה יופי מצוין, איפה גר האחייני שלך?' 'אניני יודעת' 'את לא יודעת את כתובתו? אז איך תגיע אלי?' 'אסדר ב"ה' 'מה זה אני אסדר?' 'סליחה גברת, את אולי לא יודעת שהבריטים שולטים בארץ, ואדם שעוצרים אותו ברחוב ושואלים היכן הוא גר ולא יודע להשיב, מרה תהיה אחריה! כלא בריטי זה לא צחוק' 'יהיה בסדר השם יהיה בעזרי, אני לא דואגת' 'אני מבין שאת סומכת על השם, אבל נסי לפחות לזכור, באיזו עיר הוא אמר לך האחייני שהוא מתגורר? כשנגיע לארץ אפעיל קשרים ואנסה לעזור לך, אבל אני חייב לפחות לדעת את העיר?'

'יהיה בסדר ב"ה, לא דואגת' וכך בכל כמה ימים בהפלגה ניסה אותו עסקן לדלות פרטים על כתובת האחייני, כדי לסייע לאותה אשה, אך היא היתה מאד מאד רגועה והיה לה אמונה בקב"ה יוצאת דופן, שאותו עסקן, לא הכיר ולא הבין כלל! והוא עוד ניסה להפחיד אותה, שהבריטים אכזריים ואין להם טיפת רחמנות, ואם ישאלו אותה ליעדה בארץ ישראל והיא לא תדע להשיב, זה לא יגמר טוב... אבל כל זה לא הזיז לא אותה אשה, האמונה שלה היתה בדרגה של צדיקים ואמרה לאותו עסקן 'אני בת 90 ועברתי המון דברים בחיי, והקב"ה מעולם לא עזב אותי, אז אתה חושב שדווקא עכשיו בגילי 90 הקב"ה יעזוב אותי?'

אותו עסקן כבר לא ניסה לשכנעה, הוא לא קנה את הביטחון היוצא דופן שלה, הוא תלה זו בתמימות של מבוגרים ואפילו חשב שזו טיפשות. כשהגיע האניה לארץ ישראל, התקבל אותו עסקן ברוב הוד והדר והיה שם גם כתב אחד שאמר שהוא חייב לראיין אותו. אמר לו אותו עסקן 'אנחנו אחרי

הרבה ימים של הפלגה, אני רוצה להגיע למחוז חפצי, בוא נקבע בעוד כמה ימים' 'לא, אבל אני חייב עכשיו' 'חייב לא חייב, אבל רק הרגע ירדתי מהאניה, תן לי להתמקם' 'זה רק יקח כמה דקות, לא משהו ארוך' 'לא לא, זה לא הזמן עכשיו, אנחנו נדבר בעוד כמה ימים אל דאגה, מאיזה עיתון אתה?' והכתב אמר לו את שם העיתון 'מה השם שלך?' 'סוקולוב' 'מה סוקולוב? תגיד לי, יכול להיות שיש לך דודה בת 90 בשיקגו ארה"ב?' 'כן, זו הדודה שלי' 'מה? דודה שלך בת 90 משיקגו ארה"ב? חכה פה שניה' הלך אותו עסקן והביא את גברת סוקולוב והפגיש אותה עם האחייני שלה. אמרה לו הגברת סוקולוב 'אמרת לי שתשעים שנה השם לא עזב אותי והנה גם עתה...' 'הלואי עלינו, שנזכה לאמונה בדרגה הכי גבוהה. גול אל ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה.'

לאדם אחד היה חבר רופא חילוני. הוא ניסה מידי פעם לקרב אותו, לשלוח אותו לסמינר ערכים, אבל לא כל כך הצליח. פעם אחת היה סמינר לאקדמאים והפעם הרופא ואשתו הסיכמו והלכו לסמינר. בסמינר נחשפו לדברים שמעולם לא הכירו! הופתעו לגמרי! והחליטו שמכאן ישנו את חיייהם לחלוטין! אחרי הסמינר החלו להתחזק, שבת, כשרות עד שהפכו לדתיים מן המניין. עברו 7 שנים ואין להם ילדים. קבעו תור עם מומחה עולמי בחוץ לארץ, אבל אותו מומחה אמר סופית שהאשה עקרה ואין סיכוי שיהיו להם ילדים. הם פרצו יחד בבכי וכשחזרו לארץ ניסו לאמץ ילד, וזה היה מהיר מאד, כי הנתונים שלהם היו מעולים הם לא קיבלו ילד, הם קיבלו תינוק שזה עתה נולד, ביום השמיני ערכו ברית וקראו לו דוד. כשהגיע דוד לכיתה א' נערכה מסיבת סידור, וכשהרב מסר לדוד את הסידור הוא פרץ בבכי לא אופייני.

האבא של דוד לקח את דוד הקטן, חיבק אותו וכשעלו לרכב, שאל את בנו: מה קרה לך דוד? מה גרם לך לבכות? 'דוד השיב לאביו: 'אבא חכייתי לרגע הזה שבו יגיע אלי הסידור שאני יכול להתפלל לבורא עולם ולבקש שיהיה לי אח, עכשיו יש לי את הסידור, אני יכול להתפלל ולבקש' ההורים של דוד התרגשו מאד מאד ממה שאמר בנם ודמעות זלגו מעיניהם.



שנה עברה מאותו רגע מרגש של מסיבת הסידור של דוד, ואותו זוג ערכו ברית מילה, אך הפעם לתינוק שנולד להם בהריון טבעי, וזכה הילד דוד לאח שהתפלל עבורו, וזכו אותו זוג לילד משלהם, מעבר לכל היגיון, ובניגוד גמור למה שאמר אותו רופא מומחה עולמי!

ואנחנו למדנו כוחה של תפילה! אז אם אתם מרגיש שהכל סוגר מעליך, אל תיכנס למעגל היאוש, דע שתפילה בכוחה לשנות ולהפוך את הטבע!.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשיראל בת מלכה ולרפואת הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבי בת רחל ודונית אלחנן בן רחל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחרות בת שרה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים ויהזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנוס ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידיה בת פאבל ואמנון בן זהבה